

CAGLIERO 11

Bollettino di Animazione Missionaria Salesiana

Publicazione del Settore per le Missioni per le Comunità Salesiane e gli amici delle missioni Salesiane

Drahí spolubratia, drahí priatelia, kým sa Veľká Noc 2019 približuje, pápež František nám pošepol ešte jedno Blahoslavenstvo: „*Blahoslavení plačúci, lebo oni budú potešení*” - „*Vedieť plakať s druhými, to je svätosť*” [Gaudete et Exsultate 76]. A tak to robili - a ešte aj dnes robia - saleziánski misionári. Dokážu plakať, lebo „*ostali s nami*”, hovorila téma Saleziánskeho Misijného Dňa 2017; ostanúc - a tiež plačúc - s mnohými etnickými menšinami v Amazónii, dokázali zachrániť mnohých, prinesúc im Ježiša. V dňoch epidémie eboly v Sierra Leone (2012), saleziánski misionári ostanúc a plačúc s nimi, dokázali zachrániť

mnohé životy. Jeden saleziánsky misionár plače osamote v svojej chatrči v utečeneckom tábore Palabek (Uganda), pred extrémnym utrpením posledných: „*zožierajú môj ľud, ako chlieb*”, hovorí žalmista (53,4). Saleziánsky misionár teda zdieľa obavy i nádeje ešte neevanjelizovaných národov (cfr. Stanovy 30) a „*zdieľajúc ich problémy a trápenia, vyprosuje pre nich svetlo a silu Jeho prítomnosti*” (C95).

Vedieť plakať s druhými, najmä s mladými, ktorí trpia, to je vyjadrenie saleziánskeho a misionárskeho srdca.

Don Guillermino Basanes SDB

Don Guillermino Basanes SDB
Radca pre misie

Prvotné Ohlasovanie v Angole

Misijné skupiny Saleziánskej Rodiny v Angole, animované prostredníctvom FMA a SDB, organizovali od 2.-5. marca, v Luande, seminár o Prvotnom ohlasovaní Ježiša Krista. Tento seminár sprostredkoval uzávery celoafrického seminára o Prvotnom ohlasovaní, ktorý sa konal v Johannesburgu v auguste minulého roku.

Jadrom tohto stretnutia bolo hľadanie nových ciest, metód, nového impulzu a entuziazmu, pre prinášanie Pána tisícom ľudí, ktorí navštevujú naše farnosti, malé kresťanské komunity, základné, stredné a učňovské školy, univerzity, sociálne diela, oratória a mládežnícke centrá, mimo tých, ktorých stretávame prostredníctvom sociálnej komunikácie.

Veľká výzva pozostáva v priblížení vzdialených od Pána a od kresťanskej komunity, znovu oživení a animovaní,

tých ktorí sa vzdialili alebo nechali zhasnúť plameň viery... Je potrebné sa pýtať ako môžu byť stále viac misionárske, Pánove nástroje, schopné - prostredníctvom svedectva lásky a radosti kresťanského a komunitného života - prebudiť záujem o Ježišovú osobu a tajomstvo a môcť ho ohlasovať.

Preto sa stretli saleziánky, saleziáni, misijní animátori, zodpovední za pastoračiu, pochádzajúci z celej krajiny, aby rozmýšľali o „Prvotnom Ohlasovaní a saleziánskom poslaní”. Tento typ seminára bol organizovaný v mnohých iných provinciách, rozličných kultúrnych kontextoch, ako možnosť udržať si pozornosť na hlavnom bode nášho poslania: ohlasovaní Ježiša Krista!

Zdieľanie života s mladými je zdrojom hlbkej misionárskej realizácie

Dve udalosti môjho detstva mali vplyv na rozhodnutie stať sa misionárom. Jedna je spojená s mojím otcom, ktorý pracoval ako stavbyvedúci 4 roky v africkej Ghane. Jeho príhody a obrazy s „Afričanmi“ ma veľmi očarili. Druhá udalosť bol incident na mori. Dostal som sa do prúdu a skoro som sa utopil. Len vďaka Božej milosti mi bol vrátený život - druhý život; Božie volanie pre isté poslanie. To bol aj moment kedy som sa prebudil z chráneného života v rodine, bez jasného smerovania pre moju budúcnosť. Onedlho po incidente saleziáni Dona Bosca na Papue Novej Guineji potrebovali strojníckeho inštruktora. Keďže som strojnícky inžinier, vo svetle tých dvoch

udalostí, som si podal žiadosť cez jednu švajčiarsku dobrovoľnícku organizáciu. Tri roky som žil v Technologickom inštitúte Dona Bosca v Port Moresby, hlavnom meste Papuy Novej Guiney. Skoro som prišiel na to, že nestačilo zdieľať moje technické znalosti a profesionálne schopnosti; všetko to bolo nedostačujúce. Sprevádzanie mladých sa stalo stále viac dôležité. Vzorom mi boli saleziáni, sestry FMA a aspiranti, s ktorými som pracoval v škole.

Keď som sa vrátil do Švajčiarska a začal som pracovať ako vedúci projektu v podniku na výrobu kovov, cítil som sa nespokojný. Stratil som mladých. Nezaujímala ma viac kariéra, pozerat' sa len na moje výhody a blahobyť. Znovu som sa obrátil na saleziánov. Napriek tomu, že som nebol katolíkom, požiadal som o vstup do aspirantky. Stal som sa katolíkom. Dobrý Boh ma následne viedol po ceste stať sa saleziánom v plnom slova zmysle. Už počas noviciátu som cítil povolanie stať sa laickým bratom: byť s mladými v dielni, v triede, na internáte ... Misijná skúsenosť, ktorú som mal ma sprevádzala počas celého obdobia formácie. Túžba byť misionárom sa stupňovala až tak, že som v roku 2016 nasledoval výzvu Hlavného Predstaveného, Dona Angela Fernandez Artimeho, stať sa misionárom *ad gentes*. A ešte, Dobrý Boh, mi dal sa vrátiť na Papuu Novú Guineu.

Počas posledných piatich rokov som bol pridelený do Technologického inštitútu Dona Bosca - toho istého ako počas dobrovoľníctva. Hlavné úlohy sú technická formácia v sektore montovania strojov a zvárania. Spoločne s náročnou prácou počas týždňa ako vychovávateľ - pastier mám aj nedelňé oratórium: Zdieľanie života s menej privilegovanými deťmi a mládežou z blízkych dedín je zdrojom hlbkej misionárskej realizácie.

Som veľmi šťastný, že som zasvätený saleziánsky laik. Som úplne ponorený medzi mladých, v triede, dielni a v oratóriu. Po vyučovaní trávim čas so študentmi a deťmi. Prostredníctvom tohto intenzívneho bytia spolu sa vynára vzťah dôvery a lásky. Mladí mi dôverujú, otvárajú sa sami, zaujímajú sa o môj život ako rehoľníka. Takto mám možnosť zdieľať s nimi kresťanské hodnoty života, vytvárať si s nimi dobrý vzťah postavený na rešpekte, dôstojnosti, láske a iných dôležitých hodnotách. Pozerajúc späť som pochopil, že je dôležité byť otvorený a pokorný. Počúvajúc Ducha Svätého som sa stal misionárom saleziánom koadjutorom.

RETO WANNER, švajčiarsky misionár na Papue Novej Guiney

Svedectvo saleziánskej misionárskej svätosti

Don Pierluigi Cameroni SDB, Postulatore Generale per le Cause dei Santi

Služobníčka **Božia Antonietta Böhm** (1907-2008), Dcéra Panny Márie Pomocnice, pôvodom Nemka a misionárka v Latinskej Amerike, mala možnosť žiť na miestach bohatých na pamiatku Laury Vicuňovej a v roku 1988 sa zúčastniť na Colle Don Bosco, blahorečenia tejto dievčiny. Poznala dokonca saleziána koadjútora Blahoslaveného Artemide Zattiho. V roku 1973 dostala od matky Ersilie Crugnolovej ako dar sošku Madonny a bola ňou pozvaná posilať materinské požehnanie. Matka Antonietta hovorila: „Od prvého požehnanie až doteraz, Madonna pracuje deň a noc a takto sa jej poslanie rozširuje cez poštu, fax, email a prichádza do rôznych častí Mexika a mnohých iných častí sveta”.

Za tých, ktorí sa starajú o integrálny rozvoj ľudskej osoby prostredníctvom sociálnych diel

Saleziánsky Misionársky Úmysel

Za vychovávateľov, lekárov, zdravotníkov, sociálnych pracovníkov, psychológov a mnohých iných, ktorí spolupracujú v našich zdravotných strediskách a sociálnych dielach, aby ich Pán odmenil za ich námahu pre integrálny rozvoj národov im zverených.

Blahoslavený Artemide Zatti, Ctihodný Simone Srugi a mnohí iní, starajú sa o telá a základné potreby detí a chudobných, praktizovali evanjelium lásky. Modlíme sa za tých, ktorí pracujú v sociálnych dielach, aby ich Pán podporil v ich úsilí, aby boli veľkodušní v službe malým a z lásky ku Kristovi čerpali silu a motiváciu.

